Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCIII. Ч. 27. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 11-го ЛЮТОГО 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, FEBRUARY 11, 1986 No. 27. VOL. XCIII.

ФУНДАЦІЯ ІМ. МАЗЕПИ ПОЧАЛА ПРОЦЕС АДОПТУВАННЯ ПАМ'ЯТНИКА Т. ШЕВЧЕНКА

Вашінгтон. — У п'ятницю, 17-го січня 1986 року представники Фундації ім. Мазепи підписали угоду з Урядом ЗСА, якою офіційно адоптували пам'ятник Т. Шевченкові, який, як відомо, перебуває в занедбаному стані і потребує ремонту, чистки і упорядкування.

Водночас представники Фундації ім. Мазепи передали Державній службі парків чек на відповідну суму, щоб пам'ятник був вичищений ще перед 9-им березня 1986 року, коли українці святкуватимуть день народження Тараса Шевченка по всій країні нашого поселення.

Державна служба парків, під юрисдикцією якої перебуває пам'ятник Т. Шевченкові, як і всі інші пам'ятники у Вашінґтоні, як відомо, не має достатніх фондів для ремонту і впорядкування пам'ятника і тому шукала спільника з приватного сектору, який міг би адоптувати пам'ятник і забезпечити потрібні додаткові фонди для ремонту, впорядкування і постійного утримання пам'ятника в такому стані, в якому він має бути. Цим першим спільником Державної служби парків в ремонті пам'ятника Т. Шевченка та догляді над ним стала Фундація ім. Мазепи, закликавши раніше всі українські організації приєднатися до того процесу адоптування.

Одночасно Фундація ім. Мазепи оголосила в пресі, що для усалвлення імени Т. Шевченка на загальному форумі столичного Вашінгтону вона влаштовує концерт на честь Тараса Шевченка у Мистецькому Центрі ім. Кеннеді, який відбудеться в неділю, 9 березня, в день народження поета.

Д-р Зенон Матківський, голова Ради Директорів Фундації, заявив, що всі прибутки з концерту на честь Т. Шевченка будуть передані Державній службі парків для реставрації і прикрашення пам'ятника.

Поодинокі громадяни можуть адоптувати пам'ятник купивши квитки на концерт в Центрі ім. Кеннеді, який відбудеться 9-го березня о год. 8:30 год. вечора, навіть тоді, коли вони не зможуть на нього прибути.

Ці квитки будуть подаровані Фундацією ім. Мазепи впливовим законодавцям, представникам Уряду, дипломатичного корпусу, викладачам університетів та представникам засобів масової інформації. Квитки (у формі пожертви, тому звільнені від податків) в цінах 50 дол. (льожі), 30 і 25 дол. (партер), 20 і 15 дол. (перший і другий балькони) є в продажі. Організації можуть купувати групові квитки пожертвами, починаючи від 100 долярів.

Квитки можна замовляти виславши чек або грошовий переказ до Фундації ім. Мазепи на адресу: Mazepa Foundation Inc. P.O.Box 1988, Alexandria, Va. 22313.

ФІЛЬМ В НЮ ГЕЙВЕНІ

Ню Гейвен, Конн. — Кіностудія Ярослава Кулинича показуватиме кольоровий фільм під назвою „В'язень Христа ради", про життя Патріярха Йосифа від дитинства до смерти. Фільм буде висвітлений в суботу, 15-го лютого ц.р., о год. 6-ій вечора, тут в українському католицькому будинку, при 569 Джордж Стріт.

Вийшов п'ятий том творів В. Ґренджі-Донського

Вашінгтон. — Минулого року, виданням Карпатського Союзу, Відділ у Вашінгтоні, появився п'ятий том 280-сторінкової книги в твердій обгортці п.з. „Твори Василя Гренджі-Донського". Літературною редакцією цієї книги займався проф. д-р Василь Лев; обкладинка роботи Михайла Михайловича.

Твір цей появився з присвятою дочки автора Зірки Ґренджі-Донської, яка зібрала і упорядкувала повісті до цієї книги, в якій вона пише, що присвячує її пам'яті Великого Сина Срібної Землі о. монсеньйора д-ра Августина Волошина, Президента Карпатської України, з приводу 40-ої річниці з дня його мученичної смерти".

У цьому творі В. Ґренджі-Донського, який був не лише поетом, але й прозаїком, драматургом і публіцистом, популяризатором культурних досягнень, літературним критиком, перекладачем і збирачем фольклору, є повість „Ілько Липей", додаток до повісти „Ілько Липей", та повість „Петро Петрович".

Ціна п'ятого тому є 17 долярів; можна його замовляти, написавши на адресу: Carpatian Alliance, 5716-46th Avenue South, Minneapolis, Minn. 55417.

Появилося нове число журналу „Бандура"

Ню Йорк. — Тут знову появилося чергове 15-те—16-те число, музично-літературного журналу, квартальника „Бандура", що його редагує колеґія; редактори-асистенти: Ліда Чорна і Валентин Мороз, мол. Літературно-мовний редактор цього журналу — Борис Берест; графічне оформлення: В. Пачовський.

У числі цьому, який відкривається різдвяним привітом, є теж статті Костя Місевича, Анатолія Заярузного, Гната Хоткевича, П. Демуцького, Віктора Мішалова, Володимира Васькова, Г. Черниxівського, П. Ґоя, Б. Кузя, Віктора Китастого, Анни Хранюк, Василя Полигача, Орисі Фішер, Олеся Кузишина, Петра Потапенка та інших. Статті не лиш торкаються суто наукових тем про музичні інструменти чи видатних композиторів, але автори їхні розповідають про розвій життя музичних ансамблів на різних континентах світу.

Річна передплата цього квартальника в Америці — 13 дол.; поодиноке число — 6 дол. 50 центів; в Канаді цей журнал коштує 14 дол.; поодиноке число — 7 дол.; в інших країнах річна передплата коштує 17 дол.; поодиноке число — 7 дол. Замовляти можна у видавця цього квартальника, написавши на адресу: School of Bandura, 84-82 164th St., Jamaica, N.Y. 11432.

З'ЇЗД АШАФЕНБУРЖЦІВ

Союзівка. — З'їзд колишніх учнів гімназії в Ашафенбурґу відбудеться в днях від 31-го травня до 1-го червня ц.р. на Союзівці. Проситься замовляти кімнати безпосередньо в управі Союзівки, телефонуючи на число (914) 626-5641. Свою участь слід зголошувати негайно до Організаційного Комітету звертаючись до Анни Дідур-Гаврилюк, 900 LaGrande Road, Silver Spring, Md., тел.: (301) 455-1456, або Галини Минаєвої-Андреадіс 11904 Rivershore Drive, Dunkirk, Md. тел.: (301) 257-7616.

Міжнародна Амнестія обороняє У. Германюк

Лондон. — Генеральний секретаріят Міжнародної Амнестії видав 19-го грудня 1985 року бюлетень до всіх своїх членів і приятелів в справі правного статуту й здоров'я 55-літньої українки Уляни Германюк, що знаходиться у в'язничній лікарні недалеко Одеси. Вона була засуджена раніше на три роки за приналежність до баптистського віровизнання, як „в'язень сумління".

За інформаціями її дітей, що їх покликано у листопаді 1985 року до її смертельного ложа, вона знаходиться у частинній комі. Міжнародна Амнестія не знає докладної діягнози її недуги, ані про середники призначені для її рятунку.

Совєтське право дозволяє на звільнення з в'язниці тяжко хворих в'язнів, одначе Міжнародна Амнестія знає мало випадків, де „в'язні сумління" були б звільнені з причини серйозної недуги.

Уляну Германюк арештовано в Україні в липні 1985 року та відтак засуджено її за „нарушення закону відокремлення церкви від держави". Вона ж сама багато років була членкою неофіційної групи „Рада свояків в'язнів". Ця рада, що її членами було 12 жінок, подавала регулярно інформації про ув'язнених баптистів в СССР та давала допомогу їх родинам. Перед арештом в Уляни Германюк переведено обшук у домах п'ятьох членів групи та сконфіськовано неофіційно друковану релігійну літературу.

Степан Германюк, чоловік Уляни, є головою неофіційної Баптистської Церкви в Україні і під сучасну пору відбуває своє покарання вдруге як „в'язень сумління".

Відомо, що право на свободу релігії є основним правом згідно з міжнародним договором відносно громадських і політичних прав. Та хоча СССР ратифікував цей договір у 1973 році, Міжнародна Амнестія знає, що приблизно 200 совєтських баптистів знаходяться у в'язницях, засуджених тільки за їх релігійні переконання.

Міжнародна Амнестія звернулася з закликом до людей доброї волі посилати телеграми, писати листи до совєтських властей, домагаючись негайного звільнення У. Германюк на тій основі, що вона є тільки „в'язнем сумління". Міжнародна Амнестія поручає, щоб у листах покликуватись на статтю 100 Поправного робочого кодексу СССР, на основі якого дозволяється звільняти серйозно хворих в'язнів.

Відділ організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні, що його очолює Володимир М. Стадницький, вислав у цій справі листи до вісьмох членів Конгресу з проханням писати протестні листи до совєтського амбасадора Анатолія Добриніна з вимогою взяти до уваги їх турботу відносно тяжко хворої У. Германюк.

Рівночасно Міжнародна Амнестія прохає церковні і жіночі організації взяти активну участь у цій важливій кампанії та звіти із своєї праці переслати до Міжнародної Амнестії на адресу: Amnesty International, International Secretariat ,1 Easton Street, London WC 1X8DJ.

Ватиканський орган пише про УКЦеркву

Рим (УПБ). — У грудні 1985 року вийшло чергове число офіційного бюлетеню Конґреґації для Східних Церков „S.I.C.O"(Servizio Information per le Chiese Oriental). У ньому чимало місця присвячено українському питанню.

На ст. 7 відмічено, що 2-го жовтня 1985 року Папа Іван Павло II іменував Блаженнішого Мирослава Любачівського, членом Конґреґації для Східніх Церков та Секретаріяту для невіруючих.

На ст. 14-15 поміщено репортаж про найменування собору св. Софії кардинальським храмом і про вхід у нього Блаженнішого Мирослава Івана 13-го жовтня ц.р. Стаття цитує цілі відступи з пам'ятного слова Блаженнішого, які відносяться до переслідування Церкви в Україні і привернення їй основного права свободи.

Відтак на ст. 21-22 є стаття про „IУ Синод Ієрархії Української Католицької Церкви". У своїй вступній промові, говориться у статті, Блаженніший М.І.Любачівський підкреслив важність колеґіяльної дії єпископів у час Синоду та говорив про устрій української Церкви в Україні й на поселеннях. Деякі теми нарад владик включали підготову до Тисячоліття Хрищення України, беатифікаційні процеси та документацію мартирології УКЦеркви; окрему увагу присвячено кодифікації нового східнього канонічного права. Також розглянено проблеми у зв'язку з пастирською опікою над „мільйонами вільних українців розсіяних по світі".

Коли порівняти теперішнє число „СІКО" з давнішими, завважується, що чинники Конґреґації для Східніх Церков виразно говорять про переслідування УКЦеркви в Україні і, зглядно з вказівками Папи, домагаються привернення їй основних прав.

ЗБОРИ КРЕДИТІВКИ

НюЙорк. — Управа Кредитівки в Ню Йорку подає до відома, що Загальні річні збори Української Православної Кредитівки відбудуться в неділю, 23-го березня ц.р. о год. 1-ій по полудні, тут в залі православної церкви св. Тройці, при 359 Брум вул. Для реєстрації вимагається щадничої книжечки.

І. Березняк є керівником розвитку школи у Філядельфії

Філядельфія. — Ірина Плахта-Березняк є новим керівником розвитку при Академії св. Василія, місцевої католицької середньої школи для дівчат.

І. Плахта-Березняк народилась і виросла у Філядельфії, де вона закінчила початкову і середню школи Академії св .Василія. Вищі студії закінчила вона у Пірс Джуніор коледжі і Честнат Гилл коледжі. Тепер вона робить маґістерку з педагогічної адміністрації у Бівер коледжі.

І. Плахта- Березняк

І. Березняк працює 14 років учителькою, як також має багато досвіду у ділянці адміністрування. Вона є керівником двох корпорацій і президентом асоціяції колишніх учнів Академії св. Василія.

Е. Кеннеді згадав А. Сахарова

Москва. — Минулого тижня в Совєтському Союзі побував з триденною візитою сенатор демократ Едвард Кеннеді, який приїхав на запрошення Верховної Ради СССР. Сенатор зустрівся з міністром закордонних справ СССР Едуардом Шеварднадзе та з генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Ґорбачовим, а на зустрічі з академіками згадав Андрея Сахарова.

Як повідомляє совєтське пресове агентство ТАСС, в розмові з сенатором М. Ґорбачов сказав, що чекає від зустрічі з президентом Роналдом Реґеном, яка відбудеться в цьому році, конкретних результатів.

„Чергове словесне підтвердження розуміння небезпеки, яка існує, більше нікого не може задовольнити, — сказав М. Ґорбачов. — Зустріч повинна принести реальні плоди, бо інакше вона не має сенсу".

М. Ґорбачов сказав також, що Совєтський Союз не висуває ніяких попередніх умов на нараді в справі редукції кількости ракет середнього засягу дії в Европі, за виключенням зобов'язань зі сторони Англії і Франції не збільшувати свої ракетні склади і не передавати ракети третім країнам.

ТАСС зауважує, що ця заява найбільш повно відбиває совєтську позицію і що в розмові з сенатором були заторкнені всі подробиці, що випливають звідси.

Сен. Кеннеді відмовився відповідати на запитання репортерів. Совєтські офіційні особи також ніяк не коментували заяву ТАСС.

Американські дипломати в Москві вважають, що основною метою візити Е. Кеннеді є передача совєтському урядові списка осіб, яких силою затримують в Совєтському Союзі, і просити, щоб їм були видані візи на виїзд. Згідно з непідтвердженими даними, приймаючи запрошення Верховної Ради СССР, сен. Кеннеді поставив умову, щоб його прохання було вирішено позитивно.

Перед зустріччю з М. Ґорбачовим сен. Кеннеді виступив на засіданні президії Академії Наук СССР. Висловивши задоволення тим, що премія Нобеля 1985 року була присуджена совєтському і американському лікарям, Кеннеді сказав: „Я хочу також віддати належне ще одному видатному лавреатові Нобелівської премії миру, першому совєтському громадянинові, який був удостоєний цієї високої чести, вашому колезі, академікові Андреєві Сахарову".

У СВІТІ

ВИСТУПАЮЧИ В ТРІПОЛІ на нараді представників шести екстремістських палестинських груп, лідер головного командування народного фронту визволення Палестини Ахмед Джебріль заявив, що „ніяких гарантій безпеки для пасажирів, що користуються ізраїльськими та американськими літаками, більше не існує. З цього дня ми більше не вважаємо пасажирів таких літаків як цивільних осіб. Сіонізм і Америка оголосили нам війну в повному розумінні цього слова. Ми не маємо радарів, ми не маємо військових літаків і фльоти, але ми попереджуємо увесь світ". Джебріль відмовився ширше прокоментувати своє попередження, але сказав, що воно є підсумком спільного рішення, прийнятого шістьма палестинськими групами, які виступають проти „зради Ясіра Арафата".

МІСЬКІ ВЛАСТІ МАДРИДУ повідомили, що невідомі мужчина і жінка напали на авто колишнього віцеадмірала Крістобаля Кольона де Карвагаля. Вони кинули до авта гранату, а відтак відкрили вогонь зі скорострілів. Віцеадмірал був вбитий на місці, а його шофер помер в дорозі до шпиталю. Офіційні особи підозрівають, що напад організувала сепаратистська група басків, яка добивається надання незалежности трьом північним еспанським провінціям. Ця група оголосила терор своєю офіціяльною політикою. За 17 років діяльности її члени вбили понад 500 осіб.

ПРЕЗИДЕНТ ҐВАТЕМАЛІ Вінісіо Серезо, який недавно прийшов до влади, розпустив тайну поліцію, яку в минулому обвинувачували в порушенні прав людини і знущаннях. Минулого тижня в приміщенні тайної поліції, яка носила назву Департамент технічних розслідувань, були взяті під варту біля 600 співробітників.

З ІСЛЯМАБАДУ, Пакістан, надходять відомости, що афганські борці за свободу посилили за останні дні обстріл Кабулю ракетами. Недавно шість або сім ракет вибухнули недалеко амбасади Совєтського Союзу. Тоді ж одна ракета вибухнула на території амбасади ЗСА. Жертв не було. Акредитовані в афганській столиці дипломати повідомляють, що на півночі Кабулю тривають бої.

ІРАНСЬКІ УРЯДОВІ ЧИННИКИ повідомили, що совєтська летунська компанія Аерофлот відновить регулярні полети в Теґран. Після того, як 11 місяців тому Ірак оголосив, що буде збивати всі літаки у повітряному просторі Ірану, лише Сирія вирішила підтримати повітряний зв'язок з Теґраном. Угода про відновлення полетів Аерофлоту, перерваних у 1980 році, була підписана в результаті візити в Теґран заступника голови Ради міністрів СССР Ґеорґія Корнієнка, який пробув в іранській столиці три дні. Іранське радіо повідомило, що ця візита була „корисною і конструктивною". Але зразу ж після від'їзду Ґ. Корнієнка іранські газети надрукували комунікат уряду, в якому говориться, що хоч „Іран хоче поліпшити відносини з Совєтським Союзом, він і далі буде виступати проти окупації Афганістану".

ЯК ПОВІДОМИВ репортерів речник польського уряду Єжи Урбан, дисидент Чеслав Бєлєцкі буде додатково обвинувачений в спробі скинення уряду Польщі. Ч. Бєлєцкі, який очолював одне з підпільних польських видавництв, був заарештований в минулому році. Спочатку йому пред'явили менш серйозне обвинувачення — антидержавну діяльність. Тепер, коли проти нього висувають нове обвинувачення, йому грозить від десяти років тюремного ув'язнення до смертної кари.

ПРЕДСТАВНИКИ ГРЕЦЬКОГО уряду повідомили, що працівник міністерства зовнішньої торгівлі Румунії Георґіу Ґіобасу, який прибув до Атен з двома колегами, прийшов до амбасади ЗСА і попросив політичного притулку. Речник амбасади ЗСА відмовився підтвердити, але й не заперечив факту втечі румунського чиновника. Він порекомендував репортерам звернутися за інформаціями до канцелярії комісії Об'єднаних Націй в справах втікачів.

ПРАЦІВНИК ЦЕНТАЛЬНОЇ Розвідчої Служби Леррі Ву-Тай Чін признався, що він крав секретні документи в агенції та передавав їх китайцям. Робив він це з наміром поліпшити відносини між Пекіном і Вашінгтоном. У 90-хвилинним свідченні, Чін признався до 90 відсотків обвинувачень проти нього.

ФАЛЬШУЮТЬ ВИСЛІДИ ВИБОРІВ У ФІЛІППІНАХ

Маніля, Філіппіни. — Прихильники теперішнього президента Фердінанда Маркоса, який сидить на президентському кріслі у Філіппінах вже понад 20 років, намагаються всякими способами — застрашуванням, при допомозі військової і поліційної сили, заміною виборчих урн тощо — пофальшувати президентські вибори і тим самим вирішити їх в користь Маркоса.

В окремому звідомленні американська делеґація, яка приїхала сюди у характері спостерігачів, і яку очолює сенатор Ричард Ґ. Луґар, заявила, що без сумніву, існують докази фальшування виборів і президент Ф. Маркос мусить числитися з далекойдучими консеквенціями, а може навіть американськими економічними санкціями, якщо таке пофальшування буде йому доказане. Крім американських спостерігачів, ходові виборів придлядались 44 інші представники закордонних держав і від їхньої опінії і від опінії головної виборчої комісії залежатиме дальша співпраця ЗСА Філіппінами.

Очевидно, ЗСА дуже залежні від Філіппін, бо там знаходяться американські летунські і морські бази, але вони потрібні не тільки ЗСА але в першу чергу філіппінцям і цю обставину повинен взяти до уваги черговий президент тієї країни, хто б ним не був, — кажуть політичні аналітики.

Кандидат на президента від опозиційних партій Коразон Акіно спершу проголошувала свою перемогу над Маркосом, але коли почалися масові фальшування і частина працівників компюторського відділу які належали до головної виборчої комісії, підтвердили це своїм демонстративним виходом зі своїх місць праці, Акіно почала закликати Маркоса прилюдно визнати прогру і передати владу у Філіппінах в руки представників народу.

Адміністрація президента Роналда Реґена не зайняла ще офіційного становища до виборів у Філіппінах, бо немає ще остаточних вислідів підрахування голосів, і це саме твердять прихильники Маркоса, але в найближчих днях Президент ЗСА буде змушений зайняти якесь становище, щоб зберегти обличчя Америки в очах демократичного світу і відкинути закиди противників ЗСА, що вони підтримують всякими способами режим Маркоса, — кажуть політичні спостерігачі.

В телевізійному інтерв'ю, яке Ф. Маркос дав кореспондентам американських телевізійних компаній, він категорично заперечив закиди К. Акіно і її противників про „маніпуляцію" виборів. Закиди він назвав зорганізованою кампанією комуністів і деструктивних елементів проти законного уряду і „брудною пропагандою" проти його особи. Присутність війська і скріплених відділів поліції з машиновими крісами на вулицях Манілі й інших міст Маркос пояснив тим, що, мовляв, комуністичні елементи і їхні симпатики можуть спровокувати заколоти, які він хотів здушити в зародку.

Ф. КАСТРО КРИТИКУЄ БЮРОКРАТІВ

Гавана, Куба. — Тут відкрився третій конгрес Комуністичної партії Куби. Відкриваючи конґрес чотиригодинною промовою, кубинський диктатор Фідель Кастро накинувся на „бюрократів". Він попередив, що не буде терпіти „зневажливого ставлення до праці, лінивства, безвідповідальности".

Зупинившися на проблемах, які стоять перед Кубою, Ф. Кастро перерахував всі ті хиби, що зустрічаються в совєтському суспільстві, яке є зразком для наслідування як для кубинських комуністів, так і для комуністів усіх інших країн совєтського бльоку.

У своїй промові кубинський диктатор багато уваги приділив низькій якости товарів, що їх випускає промисловість Куби, поганому обслуговуванню населення, низькій видайности праці. За словами Ф.Кастра, виробництво цукру, який є головним продуктом експорту, „нижче, ніж очікувалося". А це відбивається на загальному обсязі експорту. Кастро також сказав, що Куба часто ввозить з інших країн товари, які їй не потрібні.

Як і належить комуністичному вождеві, Кастро значну частину своєї промови присвятив „досягненням" Куби. За його словами, за останні п'ять років валовий національний продукт збільшувався на 7,8 відсотка щороку, все населення країни забезпечене продуктами харчування і медичним обслуговуванням, в країні покінчено з неписьменністю.

На конгресі з привітальними промовами виступили також представники „братських" партій. Одним з промовців був президент Нікараґуа Даніель Ортеґа. Він з обуренням накинувся на З'єднані Стейти Америки і закликав американський уряд виділити 100 мільйонів долярів для економічної допомоги таким країнам як Сальвадор і Гондурас.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН відсвяткував свої 75-ті уродини 6-го лютого в Білому Домі, кажучи, що почувається так, як 39-літня особа. Президент сказав, що він здивований, що пережив так багато подій в своїм житті та що почувається здоровим, не зважаючи на хвороби в останньому році.

РЕЧНИКИ НАСА ЗАЯВИЛИ, що вони перевіряли ракети міжпростірного корабля „Челленджер" годинами перед відлетом з уваги на холодну погоду на Фльориді. У першій зустірічі з комісією, яка шукає за причинами катастрофи „Челленджера", урядовці НАСА також сказали, що низька температура могла спричинити вибух ракети.

ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ ДЖОРДЖ БУШ сказав, що він далі додержується свого коментаря про нюйоркського губернатора Маріо Квомо. У промові минулого місяця, Буш скритикував Квомо, який сказав, що він мав би труднощі стати президентом Америки тому що він є італійського походження.

ДОСЛІДЖЕННЯ КОНҐРЕСУ виявили, що понад 11,5 мільйона робітників втратили свої праці у наслідок закриття або перенесення фабрик впродовж останніх п'ятьох років. З того числа тільки 60 відсотків дістали інші праці. Дослідження виказує що більшість робітників які втратили праці, були в середнім віці та мали стабільні роботи.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
Svoboda • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Дразлива актуальна проблема

Кожна епоха має свої питоменності. Античний грецький світ відзначався героїзмом, переможною обороною проти наїздів персів, культом героїв, що їх співцем був Гомер, автор безсмертних творів „Іліяди й Одисеї". Це була епоха філософів, з яких Солон став теоретиком демократичної системи правління, а Аристотель перший написав твір присвячений державі і її правлінню. Прославлений Платоном Сократ вважається і нині наймудрішою людиною світу. Античний Рим записав себе своєю імперіяльною експансією, — середньовіччя була епохою мандрівки народів та особливої жорстокости, коли людей палили на кострах. Явище „рабріттерів" наче залеґалізувало ґрабіжницький тероризм. А коли настала новітня доба — то це був початок промислу й робітничого руху, — найновіші часи були зворотом до найбільшої взаємної толеранції, культом демократичної свободи — поруч із страхітливим явищем деспотизму тоталітарних режимів та міжнародного тероризму.

Ми є свідками теж революції у світі моралі й етики, революції у світі понять, що вільно й чого не вільно, і революції у світі преси, яка, за твердженням декого, переступає межі свободи слова і займається неначе культом сваволі. Про деякі речі ще за нашої пам'яті, перед Другою світовою війною, було просто непристойно говорити голосно, а не то публічно над ними розводитись і дебатувати та сперечатись. Непристойно було говорити про жіночі аборти і коли в якійсь середній дівочій школі завагітніла учениця, то це був скандал, що його старалися затушувати і про це ніде не згадувати. Сьогодні проголошується статистики таких тисячей і десяток тисяч щорічних випадків і батьки, педагоги, психологи та соціологи ставляться до цього явища, як активної соціяльної проблеми.

Ще більш непристойно було говорити про гомосексуалізм. Тепер існує злеґалізована організація гомосексуалістів. Сьогодні мужчини і жінки одверто признаються до того свого нахилу і переводять публічні маніфестації та демонстрації в обороні своїх ніби дискримінованих прав. Саме ця справа набрала актуального розголосу, коли посадник метрополії світу, Ню Йорку, разом із 14-ма іншими спонзорами зголосив до Міської ради проєкт льокального закону, який ніби ліквідує таку дискримінацію гомосексуалістів. Посадник Ню Йорку Едвард Кач маршував в минулому році П'ятою авеню у демонстраційному поході гомосексуалістів, які протестували проти їхньої дискримінації. Це безумовно один із доказів своєрідної питоменности нашої епохи, що така поведінка названого посадника ні трохи не пошкодила йому в популярності, бо обрано його величезною більшістю вже на третю каденцію посадника міста, як заслужену людину, що врятувала це мультимільйонове місто від фінансової катастрофи.

У минулому році провалився зголошений у Міській раді Ню Йорку прихильний гомосексуалістам закон, бо найбільший спротив зголосив нюйоркський кардинал О'Коннор, який змобілізував усі консервативні кола проти такого ультралібералізму. Цьогорічний текст цього нового закону дещо змодифікований, щоб ніби піти назустріч Церкві, яка вважає, що не можна леґалізувати гомосексуалізму, як чогось природного і рівнорядного з усіма іншими людьми. Однак кардинал О'Коннор і Архиєпископ із Бруклина Массаверо знову зголосили рішучий протест проти заходів леґалізувати гомосексуалізм. 11-го березня цей закон має перейти через відповідну комісію Міської ради Ню Йорку, а 20-го березня піде під голосування на пленумі Міської ради Ню Йорку. Тепер саме йде публічна дискусія над цією справою.

Прихильники посадника Кача й лібералів, які стоять за повне зрівняння гомосексуалістів з усіма іншими громадянами в усіх ділянках публічного життя, головно у справах винайму помешкання, приймання на працю і виконування різних публічних функцій, твердять що статевий нахил мужчин і жінок — це їхня приватна справа, яка інших людей не повинна цікавити. Коли ж, твердять вони, противники такого зрівняння у громадянських і людських правах твердять, що гомосексуалізм — це вроджена недуга, то тим паче таких людей на можна за їхнє каліцтво карати. Знову ж кардинал О'Коннор заступає становище Християнської Церкви, що поведінка гомосексуалістів є деморалізуючим чинником і вносить нездоровий фермент у здорове суспільство. Речники організації домовласників заявили, що вони противляться примусові винаймати помешкання двом мужчинам чи двом жінкам, які заявляють, що це „подружжя". Проти леґалізації гомосексуалізму і зрівняння з усіма правами нормальних мужчин і жінок висловлюються теж шкільні власті і війські. Прикра проблема і прикро, що набрала розголосу.

Василь Витвицький

НАШЕ ТИСЯЧОЛІТТЯ І МУЗИКА

I.

На тему гідного відзначення 1000-ліття християнства в Україні появилося досі в пресі чимало голосів, коментарів і проєктів. Були між ними різні пропозиції, одні загальногромадського інші льокального характеру. Деякі проєкти, як видання творів давної літератури вже у стадії реалізації. Інші, між ними проєкт поставлення пам'ятників у Вашінґтоні й Оттаві, покищо невирішені.

Треба ствердити, що в плянуванні ювілейних святкувань музика повинна зайняти одне з важливих місць загальногромадського значення. Передусім тому, що 1000-ліття охрищення України є одночасно 1000-літтям церковної музики в Україні, органічної частини церковних відправ. Інший аспект, це висока якість і великий питомий тягар церковно-музичної творчости українських композиторів. Врешті важливе й те, що наша церковна музика спроможна краще і більш безпосередньо ніж інші засоби промовляти до довколишнього світу, що чейже й є одним із завдань наших ювілейних святкувань.

Немає сумніву, що коли мова про найвищі досягнення на полі української церковної музики, то на першому місці є спадщина композитора Дмитра Бортнянського. Недаремно український музичний світ мав для нього в минулому і має сьогодні самі тільки суперлятиви. Понад 100 років тому Михайло Вербицький назвав Бортнянського „нашим Моцартом". Микола Грінченко писав (1922): „Природний музичний талант, що народився на співочому ґрунті України, сприяюче музичне оточення з малих років, серйозна музична наука — все це виробило з Бортнянського талановитого музику, з широкими поглядами на своє мистецтво, з великим розумінням його значення".

Цікаво завважити, що в російських музичних колах відізвалося було багато голосів, для яких музика Бортнянського звучала по-чужому і не по-церковному. На думку Михайла Глінки, ця музика була надмірно солодкава (він писав: „Сахар Медович Патокин"). В очах Петра Чайковського Бортнянський був „людиною з маленьким талантиком".

Зате на урочистому концерті у 100-річчя з дня смерти композитора, що відбувся у Львові 1925 року Станислав Людкевич говорив: „Збірник духовних творів Бортнянського — це одна велика скарбниця..." „Ця скарбниця нам тим дорожча, що вона є заразом найкращим цвітом вікової української вокальної культури".

В очах Бориса Кудрика (1937) Дмитро Бортнянський був постаттю гігантською, а його ім'я одне з найбільших в усій історії України. Оце недавно (1969) музикознавець Онисія Шраєр-Ткаченко писала про нього, як про видатного майстра, який „володів композиторською технікою найвищого рівня". І в сьогоднішнього слухача твори Бортнянського написані майже 200 років тому збуджують подив своєю багатогранністю й майстерністю, своїм багатством і глибиною музичних думок і — понадусе — своєю красою.

Нам доводиться тільки радіти, що оце між нами на еміґрації, точніше в Торонто, постав перед кількома роками осередок, який вписав ім'я Дмитра Бортнянського на своєму прапорі і поставив собі за мету всебічне плекання його спадщини і творчости його сучасників. Особливістю цієї організації є те, що її членами є професійні музики, чи пак кандидати на професійних музик і що вона складається однаково з українців і не-українців. Остання обставина замітна тим, що вона промощує українській музиці стежки до довколишнього музичного світу. Під теперішню пору на черзі великий і сміливий проєкт: наспівання на п'ятьох платівках цілого комплекту 35-ох хорових концертів Бортнянського написаних на чотири голоси. За це діло організація „Музікус Бортнянський" з Мироном Максимовим у проводі взялася з цілою серйозністю і оце у нас на руках перша платівка згаданого циклу.

Знайшлися на ній вісім концертів у такій послідовності: X, VI, XIX і IV на першій сторінці і IX, XXX, XXXIV і XVII на другій. На самому початку заклик: „Співайте Господеві псалми, співайте!" Далі у більшості вибрані концерти торжественного, тріюмфального характеру. Треба зауважити, що усі твори виконані в оригінальному звучанні, тобто у старослов'янській мові. Згадую про це тому, бо в нас були і досі є спроби перекласти тексти творів давних композиторів на сьогочасну мову. Спроби — на мою думку — непотрібні і невдалі з різних поглядів, про які ширше розводитись тут не місце. До платівки додано англійською і українською мовами надруковані тексти псалмів, що стали основою творів Бортнянського.

Закінчення буде.

Юрій Р. Рибак

НАЯВНІСТЬ ПЕРЕЛ ТРИВАЄ

Можна б сказати, що в 1978 рік у ЗСА викликав нове зацікавлення перлами, бо їх продано на суму понад 80 мільйонів долярів. На це вплинуло економічне право, що є вислідом змін у співвідношенні поміж подачею а попитом. По стороні подачі перел стоїть природа, а попит вирішується не у формі знищення консумцією, а радше збереженням капіталовкладу, а частіше естетичним заспокоєнням смаку людини у виді коштовностей... А за кулісами цієї дії заховалась із своїми підшептами мода. Так, мода. Люди купують, бо це модне і не відчувають, що живуть у калейдоскопі моди, що за кожним найменшим порушенням створює новий образ...

Та по суті не змінився образ ловців перел. Так як два тисячі років тому, так і нині біля побережжя Цейльону, як теж у Перській затоці шукають за високоякісними перлами. Не легкі тут жнива, бо буває, що в тисячах зловлених устриць знаходять тільки кількадесят перлин, з яких лише кілька відповідають комерційному стандартові.

Людина у погоні за перлами, що їх у природі продукує устриця, старається штучним способом культури осягнути це саме, а у висліді на ринку появляються культурні перли. Попит на них є великий, а 70 відсотків світової продукції забирає американський ринок. Між культурними перлами є відомі японські Акоя, є теж з Південного моря, що пишаються своєю величиною і є теж такі, що походять із солодкої води.

Японці продають перли у великій кількості, задержуючи високу якість і стабільність ціни. І щось так, як в інших ділянках, японці зуміли використати чуже знання теж і тут, бо перейняли 700-літню китайську техніку культури перел.

Без різниці чи це природна чи культурна перла-її спільним творцем є устриця. Можна сумніватись чи вона відчуває велику приємність, коли до її тіла дістанеться чужа частинка, яка дразнить і тому для поборення цього неприємного почуття, вона протидіє і витворює у тому місці певну субстанцію, яка зчасом твердне... і так народжується природна перла. Творення культурної перли починається від того, що навмисне вкладають чужу частинку (наприклад зерно піску) під шкарубку устриці. Оба роди перел можна устійнити при допомозі проміня Рентґена.

Кажуть, що це ніяка „філософія" піти і купити перли. Гарно. Але яке є запевнення, що перла є дійсно перлою, а не скло покрите субстанцією з рибної луски — переважно оселедця?

При деякій вправі можна завважити, що правдива перла дає „блиск назовні" т. зв. орієнт, цебто „жар" зі свого нутра. Іншими словами світло, що відбивається від верств кристалічної поволоки, і її товщина рішає про кольор. Саму ж якість можна теж встановити порівнянням з менш вартісною під лямпою з гострим світлом.

Діяметер перли — у міліметрах — визначує величину, а довжина, скажімо, намиста встановлює повну вартість предмету, яку ще вирішують остаточно однорідність величини і кольору всіх перел. (Ось ще одна мала деталь, про яку слід пам'ятати, а саме: дірка у перлині крізь яку проходить шнурок мусить бути на середині.)

Сам же кольор ховає у собі багато суб'єктивности, бо остаточним вирішенням є чи він „до лиця" покупця. У загальному популярними є перли з рожевим, ясним або кремовим відтінем. Щоб дати „право горожанства" різним перлам мода прийшла з розв'язкою і вирішила, що можна носити довге намисто із не-однокольоровими перлами і неоднакової величини, вимається, одначе, відповідного впорядкування.

Для того, кому не гроші а приєднання уваги серденька є важнішим, може „шарпнутись" на коштовності з перел оформлені з іншими дорогоцінними металями і самоцвітами.

Річ загальновідома, що перли — це твір природи, а середовище їхнього розвитку це вода а тому, що в світі вода постійно занечищується, якість перел на цьому терпить — яке ж це сумне але правдиве!

Уже зі самої природи перли є ніжненьким твором. Їх можна легко покришити, позбавити кольору і блиску, а щоб хоронити їхню артість, треба теж охоронювати їх самих при пульверизації волосся та вживанні перфуми. І яка ж іронія обставин. Це, що добре для вигляду особи не є добре для вигляду перел! На марґінесі згадаймо, що ворогом перел є теж кислота у потінні і тому радять їх мити — але дуже осторожно.

Ринкова вартість перел останньо зросла без спекулятивних потягнень як у сріблі, золоті та діямантах. Нині майже кожний родинний бюджет може собі позволити на перли, бо їхня ціна є доступна кожному.

Інтересно, що нині підлітки зацікавились намистами з перел і носять їх залюбки зі щоденним одягом, який має радше своєрідний крій із спортовим виглядом.

Уявім собі обличчя підлітка, що у дні уродин замість намиста з перел одержує перлини... з нашої літератури, мистецтва чи музики?.. Але призадумаймось над тим подарунком. Мода на намисто з перел змінлива, скоро затреться у пам'яті, одначе перлину нашої культури можна носити у пам'яті ціле життя!

Яр. Климовський

Дещо про дві книжки І. Качуровського

Перед нами „Строфіка" і „Фоніка" Ігоря Качуровського. Першу (ст. 359) видав Інститут Літератури ім. Михайла Ореста, Мюнхен — 1967 — другу (ст. 208) Український Вільний Університет у серії підручників, Мюнхен — 1984.

Відгукуючись на якусь книжкову появу, вибирається, звичайно, деякі фраґменти з книжки, щоб зацікавити читача, чого в цьому випадку зробити не можна, бо, як „Строфіка", так і „Фоніка", це книги, так сказати б, спеціялізовані тобто позначені в даному випадку для поетів, літературних рецензентів, критиків чи дослідників літератури, головним чином поезії.

Не без того, що ці книги залюбки читатимуть т. зв. книголюби і культурні споживачі друкованого слова. Чейже не конечно бути поетом, але не зле бути обзнайомленим із технікою версифікації.

Строфіка знайомить нас із строфою, її ознаками та особливостями. У тексті розгорнений і деталізований показ строф.

Мало з нас таких, що не чули про хорей, ямб, дактиль, анапест, амфібрах чи амфібрахій, але напевно мало з нас чули про „гомойотелевтон", „ґліконей", „асклепідову строфу", „епідичну тріодь", „ріторнель", „віланелю", „касидну форму" чи „месневі", „газель", „гошму"; також мало з нас чуло про „еспінелю", „зехель", „вільянсіко", „рубаї", „танку", „гайку", „стансу", „альбу", „ґлосу", „манджам" (славні манджами Руставелі) і ще багато інших, так мовити б, віршознавчих логаритмів. Як це все розв'язати допоможе нам „Строфіка" Качуровського, ілюструючи зчаста мовами оригінальних текстів включно до латинських або в добрих перекладах інколи автора цієї унікальної праці, беручи до уваги ідентичну риму і ритм.

У книзі є приклади на астрофічні поезії, тобто такі, що їх не можна поділити на строфи. Так написані — „Енеїда", „Метаморфози" чи „Батрахоміомахія" („Жабомишодраківка") й інші.

У доволі великому розділі говориться про сонет. Згадано сонети Шекспіра (153), Марло, Бен Джонсона, Єлисавети Бровнінґ, Оскара Вайлда, Свінберна, Данте Россетті; з німецьких сонетистів Бюрґера, Шлеґеля, Ґете, Рюккерта, Ґайбеля та з новіших Райнера Марію Рільке, як також австрійку Катаріну-Крістіну фон Ґрайфенберґ.

Серед жанрів, що їх об'єднує сонетна форма, можна назвати такі: „сонет любовний, еротичний, філософсько-медитаційний, пейзажний, релігійно-містичний, а навіть сонет про сонет". І сонет має ще різні відміни — сонетеса, сонетина, сонетоїд, брахісонет, сонет-буриме й інші.

Цікаво було довідатись, що Шевченкові „Гайдамаки" це т. зв. мозаїчна поема. Згадано ще байронічну і „бриласту" поеми.

Читаючи про античну поему, дізнаємось, що драма, це свого роду астрофічна поема за вийнятком партій хору.

Само собою ці скупі слова, не дають уявлення про „Строфіку", її слід із олівцем прочитати чи пак простудіювати.

Кінчаючи цей скромний відгук на „Строфіку", повторимо одно місце із супровідного слова до цієї книги: „Позитивною стороною праці я вважаю те, що це перша в українській і одна з перших у світовій віршознавчій літературі загальна монографія про строфу, що в ній зібрано багатий ілюстрований матеріял, що в ній узагалі вперше ставляться певні проблеми і що український вірш у ній подано не ізольовано, а на тлі загальнолюдської поезії, як її невід'ємну і невідривну частину".

• • •

Зчерги декілька слів, точніше речень, про другу дуже цінну книжку — „Фоніку" Ігоря Качуровського.

Фоніка — галузь літературонавства, що вивчає і клясифікує звучання літературного, в першу чергу віршованого твору як певної звукової цілости.

У перших розділах книжки розглядається мову як базу фоніки, її прозорість, а далі говориться про евфонію (милозвучність) і какофонію (немилозвучність). У дальших розділах — визначення рими, римові функції, римовий інтервал, естетична вартість рими, германська алітерація (штабрайм), асонас, дисонас, звуконаслідування, символіка і містика фонічних компонентів літературного твору; крім згаданих багато ще іншого матеріялу до питань фоніки.

Відносно римових функцій — у літературі старої Індії окремі випадки римованих строф існували віддавна (вже в „Драммападі"), при чому рима тут виконує три функції — ритмічну, мнемотехнічну й естетичну.

Книжка „Фоніка" є однією з частин загального курсу „Поетики і стилістики".

Завершуючи скромні рядки годилося б сказати декілька слів про автора обговорюваних книжок.

Ігор Качуровський уродився в Україні (центральні землі) 1918 року, де здобув вищу освіту.

Як поет дебютує збіркою поезій 1948 року, видану в Зальцбурзі. Згодом слідують: збірка ліричних віршів (Буенос Айрес, 1956), „Шлях невідомого" — проза (Мюнхен, 1956), науково-

(Закінчення на стор. 4)

Уляна Любович

ВІДІЙШОВ ВІД НАС БОГДАН НИЖАНКІВСЬКИЙ — БАБАЙ

I.

Говорити чи писати про Богдана Нижанківського, це передусім про його літературну творчість, але ж не тільки про неї. Бож був він непересічною, оригінальною особистістю. Не можна говорити, чи писати про нього, не згадуючи середовищ в яких ріс, де пережив юність, де почав писати.

Спершу це театр. Кажучи словами Б. Нижанківського: „Я був, як популярно говорилося театральною дитиною. Мій дідо Юліян був одним із зачинателів українського театру в Галичині". Юліян Нижанківський був актором у театрі товариства „Руська Бесіда" у Львові.

Батько Богдана, Амвросій став актором театру „Руська Бесіда" у 1892 році, а його життя „це історія галицького театру", а далі: „Десятки роль, десятки облич, десятки характерів... мав фундаментальний бас і, виступаючи в хорах, знав напам'ять майже всі опери, ставлені театром". („Терем" ч. 4).

Богдан Нижанківський від малого залюбки бував на пробах, сидів у ґардеробі, у час вистави „заваджав за кулісами", знав багато акторів, особливо тих, які вступили до театру перед Першою світовою війною. Але самому появитися на сцені, стати актором — „ні!".

Друге його середовище — це був Львів. Спершу, може, не ціле місто, а один квартал — між вул. Руською, Ставропігією, вул. Бляхарською, Підваллям, і недалечко Ринок з чотирма криницями. Вулиці викладені старосвітськими випуклими „котячими лобами", трамвай, що скрипить на рейках при закруті з вулиці Руської на Підвалля, якраз навпроти Волоської церкви з вежею Корнякта. Це було для нього наче окреме „місто в місті". В ранніх літах до того середовища належали теж мешканці цього кварталу, де жив під опікою матері, із старшим братом Ярославом і сестрами Наталкою і Дарією. Львів починався для нього тут, але Богдан ріс, а з ним поширялося „його місто". Розказував: „поезію я помітив багато пізніше, навіть не в школі. Може, на Високому Замку, може в Стрийському парку, може в якомусь провулку..."

Місто — це не тільки територія, це люди. Тісніше їх коло, це були молоді адепти літератури, журналістики, які на початку тридцятих років сходилися у львівських каварнях, читали свої твори, дискутували, сперечалися, критикували. З ініціятиви Анатоля Курдидика об'єдналися в „Дванадцятку". На опікуна запросили Миколу Голубця. („Сучасність" — січень 1986).

Але для Б. Нижанківського існував теж Львів із його мешканцями у ширшому розумінні. Новою ціллю молодого покоління в Галичині це була боротьба за Львів, як українське місто. Поширювалося переконання, що брак своїх, українських міщан, ремісників, навіть „львівських батярів" був одною з причин програної Першої світової війни. Свою діяльність спрямували на ті прошарки львів'ян деякі організації, як Пласт, Луг, Сокіл, дружини копаного м'яча, а теж кооперативи, бурси тощо. Серед тих людей були такі, яких батьки, або й вони самі прийшли до міста із сіл. Вони часто не мали національної свідомости, хоч, може, мали деякий сантимент до свого походження. Говорили львівським арґо, у якому найти можна впливи різних мов. Вони мали свої власні навики, своє поняття про те, що добре, а що зле. Юрій Тис писав: „Богдан Нижанківський своєю творчістю у прозі і поезії стає у перші шереги духової боротьби за місто". („Терем" ч. 4).

На початку тридцятих років Б. Нижанківський написав декілька віршів. Післав їх до редакцій, їх містили, але сам автор не був ними вповні задоволений. Друкувалися його фейлетони, статті, нариси, репортажі, які він сам окреслював як „газетну січку". Перше надруковане оповідання це було „Собача справа". В тижневику „Неділя" містили його нариси про „акторські гаразди".

Рік 1936 приніс перший поважний крок — вступ у літературу. Появилися дві книжки, з тих двох середовищ, про які ми згадували. „Актор говорить" це була збірка нарисів з життя акторів (друкована раніше у „Неділі" із вступним словом Анатоля Курдидика, а обкладинкою Мирона Левицького. „Вулиця" це збірка 18 „батярських оповідань", з передмовою Григора Лужницького, і кольоровою обкладинкою Едварда Козака — Ека. Вийшла вона в „Українській Бібліотеці" — відділі концерну І. Тиктора. Уже в часі друку цієї книжки автор мусів дописати два оповідання, щоб виповнити потрібні аркуші друку. Творча легкість допомогла йому нашвидкоруч створити оповідання „Раб божий" і „Настрій".

Війна і перше „совєтське визволення" застає Б. Нижанківського у його Львові". Працює у львівському радіо. В 1941 році видавництво „Радянський письменник" у Києві видало книжку прози „Новели", до якої увійшли деякі оповідання з „Вулиці" і довше оповідання „Стах". Нижанківський розказував, що редактори поробили різні „поправки" львівської говірки, наприклад, замість „моровий хлоп" написали „хороший парень".

В часі „німецького визволення" працював журналістом в українському видавництві, без глибшого зацікавлення. В тому часі постав з ініціятиви Зенона Тарнавського театр малих форм „Веселий Львів" і була можливість використати своє зацікавлення театром. Богдан Нижанківський розказував: „Дуже цікава праця, мистецтво легкого слова, сатира, гумор, пісні. І знову, як у своєму дитинстві, я часто пересиджував у ґардеробі, ходив на проби і чипів за кулісами". („Терем" ч. 4).

Першу ревію „Купуємо — продаємо" написав спільно Богдан Нижанківський і Зенон Тарнавський. Наступні, крім ініціяторів: Василь Левицький-Софронів, Едвард Козак (який теж оформлював сцену), Івась Керницький, Остап Тарнавський, Роман Купчинський. Музику писали — Анатоль Кос-Анатольський і Євген Козак. Режисерували актори Оперного Театру, виступали актори легкого жанру. „Веселий Львів" мав великий успіх, а діяв в 1941 - 1944 роках.

Закінчення буде.

Владика Василь Лостен

УКРАЇНСЬКИЙ РИМ

VI.

Спочатку кілька інформацій відносно спільних обідів з Папою. За останні три століття Папа обідав сам, бо такий був припис ватиканського порядку. Був це такий строгий та достойний звичай, що коли Папа Пій Х (1901-1914) запросив свого довголітнього приятеля на обід, то Папа сидів за своїм столом на один ступінь вище, а гість обідав за другим столом. Наш польський Папа зніс цей застарілий звичай і почав запрошувати на обіди не тільки поодиноких гостей, але цілі групи єпископів, а також світських людей. Архиєпископ Марусин, що працює в Папській Раді, не раз був його гостем, як також і Архиєпископ Максим Германюк, що часто перебуває в Римі як член певних папських комісій.

Розмова за столом з Папою Іваном Павлом II, що для наших 18-ти Владик стала нагодою свобідної зустрічі, була дійсною революцією. Тут кожний міг говорити свобідно, без протоколу. Ми були здивовані, як добре Папа поінформований про всі справи нашої Церкви з деталями включно. Трудно мені сказати чи він знає так добре справи інших частин Католицької Церкви. Можна хіба припускати, що коли ми, українці, стали предметом його заінтересування, то це тому, що він родом з Галичини, його батьки жили серед наших земляків, та що він виростав у тій частині Західньої України, де українці жили поруч з польським населенням.

Вселенський Отець плекає велику любов до наших нез'єдинених братів, до Української Православної Церкви. Це було видно з розмови, коли він говорив про правдивий екуменізм, що мав би бути побудований так на свободі релігії, як на виявах пошани й гідности одиниці. Папа говорив також про Тисячоліття нашої Помісної Церкви і виявив заінтересування у всіх ділянках підготови до Ювілею. Його щирим бажанням є, щоб цілий католицький світ взяв участь у цьому святкуванні нашої Церкви, щоб це була для всіх знаменна подія, бо тоді всі дізналися б про тяжкі страждання нашої Церкви під безбожним комуно-московським режимом на Україні. Святіший Отець вповні свідомий того, скільки то у нашій історії мільйонів українців загинули за віру і рідну Церкву. Він, як і ми, леліє думку про відзначення нашої Церкви патріярхальною гідністю. Це він має на меті у своїх плянах, одначе є вповні свідомий того, які наслідки були б для нашої мовчазної Церкви , для наших поневолених братів, коли б у висліді проголошення Патріярхату совєтський уряд затіяв неронське переслідування невинних вірних. Святіший Отець запевнив нас, що за український нарід він молиться кожну днину та що він заслужено знаходить у його серці визнане місце. Він вірить, що Боже Провидіння поставило слов'янина у Петровій столиці із призначенням, яким тільки вселаскавий Господь відає. Ми насправді в душі відчули любов і правдиву теплоту, що її Папа так відкрито й гідно показав нам усім.

Після обіду Папа обдарував кожного з нас подарунком у формі нагрудного хреста як вічне „мементо" з цієї світлої гостини. Коли ми всі пішли до каплиці на благодарення та віддання пошани Святим Тайнам — спонтанний спів гимну „О, спомагай нас, Діво Маріє" в честь Пресвятої Богородиці приємно вразив Папу, що і віддзеркалилося на його обличі.

Піднесені на душі ми повернули до Семінарії, а Кардинал Любачівський, Митрополит Сулик та єпископи Борецький і Філевич подалися до Югославії, щоб у місцевості Сіріємська Мітровіца взяти участь у святкуванні 1100-ліття смерти св. Методія, великого апостола слов'ян. Хоча він прийшов із Візантії, Папа римський іменував його Архиєпископом, колишньої римської колонії Сірміюм, тепер Сіріємської Мітровиці, рівночасно назначуючи його митрополитом Слов'янської Церкви в Панонії (Мадярщина) і Моравії. Ці святкування відбулися 6-го жовтня, про що широко писала наша преса.

По полудні ми взяли участь в лекціях Українського Студійного Інституту, що з рамени Українського Вільного Університету у Мюнхені провів їх в університеті св. Климента при Віа Бочеа.

Прийшла неділя, 6-го жовтня й ми всі, присутні єпископи в Римі, з Митрополитом Германюком у сослуженні у святій Софії відправили Архиєрейську Богослужбу. Свята Софія відтепер стала титулярним храмом Їх Блаженства і Еміненції Івана Любачівського, та його прокатедральним храмом, як Верховного Архиєпископа Львова. Митрополит провів з нами молитву в честь Пресвятої Богородиці з нагоди Тисячоліття Хрищення України, щоб вона прийняла під свій покров наш нарід, нашу Церкву та ввесь Божий люд, що величає Її, всіх єпископів, духовенство монашество та всіх мирян. У цей теж день продовжувано лекції Студійного Інституту.

Прийшов час і на наше дозвілля. Коли секретаріят Синоду порядкував протоколи засідань та готовив для Папи наші остаточні рішення на затвердження, що їх мали підписати наперед усі владики, члени св. Синоду, ми мали приємну ногоду на власну руку зорганізувати прогулянки, хто куди. Єпископ Москаль з Парми і я рішили поїхати до Неаполю та звидіти це місто і його околиці, бо звичайно це належить до порядку відвідин. По полудні ми поїхали поїздом в якому добре почувалися, хоча було переповнення і дехто мусів стояти під час двох годин їзди. День був соняшний і теплий. Околиця пишалася пребагатою картиною зелених горбків та левад. Видніли барвисті яринні городи та оранжерії. До Неаполю ми приїхали десь біля 5-ої по полудні. Нам трапився приватний водій, що запропонував дешевшу ціну за їзду. Був це старший мужчина, що шукав зарібку, тому ми згодилися, щоб завіз нас до Роял готелю, у західню частину міста, навпроти замку дель Ово. Саме місто Неаполь, зробило на нас враження брудного індустріяльного центру, що в ньому проживає приблизно три мільйони населення.

Наступного ранку ми постановили звидити Неаполь. Вийшовши з готелю, ми наткнулися на Антонія Кріскулльо, або радше він ухитрився наткнутися на нас. Він ніби приватний підприємець екскурсій, тому запропонував нам своїм великим мерцедесом повозити по всьому місті повні чотири години тільки за 65 долярів. Очевидно ми прийняли його пропозицію. Він показав нам квартали цього міста, яке в оцінці всіх великих подорожників є найкращим місцем замешкання на світі, тому що воно розміщене над неаполітанською затокою, що творить для нього казкову панораму. Повіз нас наш водій побачити руїни Помпеї і Геркулянеум. Ці людні міста вулкан Везувій 24-го серпня 79 року по Христі покрив гарячою лявою та палючим попелом. Сталося це так несподівано, що не тільки загинули тисячі мешканців, але лява прикрила всі будівлі, так, що вони оціліли, і по століттях, коли переводиться викопалини, можна бачити сліди щоденного життя древніх римлян.

Сама прогулянка заживши ще й спеку, була доволі втомлююча, тому наш провідник завів нас до скромного ресторану, щоб відсвіжити сили, а згодом ми поїхали до готелю забрати багаж, щоб потім „гідрофойлом" — скорим човном, поїхати на острів Капрі. Подорож тривала тільки 35 хвилин, у відстані 17 миль, що ділить цей острів від континенту. Напевно немає людини, щоб не чула або не була на ньому. Було вже перед вечором, коли ми зареєструвалися у готелі Ля Пальма, скромній гостиниці з не дуже принадним устаткуванням. Зразу ми рішили почати звиджувати цей острів, закінчивши оглядини обідом. На Капрі побачите багато крамниць та гостиниць. Сама центральна площа представлає собою відкриту приймальню на свіжому повітрі. Всюди повно рухливих людей, що сидять, їдять, проходжуються, надихаючись різким чистим вечірнім повітрям, що вони його звуть „аереа фреска".

Ділимося трагічною вісткою з України, що 2-го лютого 1986 року у Львові загинула в автомобільній катастрофі

св. п.

ОЛЕНА АНТОНІВ

народжена 17-го листопада 1937 р. в с. Бібрка на Львівщині.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

У серцях осиротілого сина Тараса Чорновола, чоловіка Зіновія Красівського, сестри Марії, Дальшої Родини і численних Друзів у різних частинах світу.

ДРУЗІ в Америці і Канаді

В глибокому смутку повідомляємо Рідню, Знайомих і Приятелів, що у четвер, 6-го лютого 1986 р. упокоїлась в Бозі наша Дорога МАМА

бл. п.

ПАРАСКЕВІЯ ЛОБУР

ПАРАСТАС відбувся в неділю, 9-го лютого 1986 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 10-го лютого 1986 р. в церкві св. Ів. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

доњка — ЛЮБА ЛОБУР БАТКА з мужем МІРКОМ
сестри —
ОКСАНА КРУЛЬ з родиною
НАТАЛІЯ ЛОБУР з родиною
ближча і дальша Родина в Америці й Україні

Український Літературно-Мистецький Клюб

136 Друга Авеню — ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ

П'ятниця, 14-го лютого 1986 р. Початок 7-ма год. веч.

Проф. Іван Лучечко

Стейтовий коледж Джерзі Сіти

виголосить ДОПОВІДЬ на тему:

„УКРАЇНЦІ ЗА РУМУНСЬКОЮ ЗАСЛОНОЮ"

(Міста, села і присілки Мармарощини, Буковини і Добруджа)

Друга частина доповіді буде ілюстрована прозірками з історичною аналізою і коментарями.

У ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА і БАТЬКА

бл. п. проф. д-ра

МИКОЛИ-ЛЮЛЯШКА ДОБЕРЧАКА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

у вівторок, 18-го лютого 1986 року

у церквах:

в Ню Йорку, Коговз, Н. Й. і у Ґлен Спей, Н. Й.

У глибокому смутку:

дружина — МАРТА
донька — ТЕТЯНА
син — ВСЕВОЛОД

У СОРОКОВИЙ, БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашої Найдорожчої, ніколи Незабутньої МАМИ і БАБЦІ

бл. п.

АННИ ГЛИНЯНСЬКОЇ

з дому ГРИНЦИШИН

буде відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ

в церкві св. Юра в Ню Йорку, в неділю, 16-го лютого 1986 р., о год. 12 дня

Одночасно того самого дня буде відправлена ПОМИНАЛЬНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ в українській церкві в Люрді.

Просимо близьку і дальшу Родину, Приятелів та Знайомих з'єднатися з нами в цей день у святих молитвах за душу Покійної.

У глибокому смутку:

донька — НАДІЯ ГЛИНЯНСЬКА-ШЕХОВИЧ
внучка — ВІРА ШЕХОВИЧ

КОМІТЕТ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ
ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОЄКТ, ПІД ПРОТЕКТОРАТОМ СКВУ

щиро дякує нижче названим особам за грошові пожертви на реалізацію Гарвардського Проєкту в тисячоліття хрищення Руси-України

Список ч.: 9

$10,000 — Українська Щадниця — Філядельфія, Па.
По $5,000 — Впреп. єп. Іннокентій Лотоцький, Степан і Анна Феденко.
$4,000 — Українська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" — Філядельфія, Па.
По $2,000 — д-р Теофіль і Марія Артемович, Андрій Чорнобіль, Роман і Анна Чорнобіль.
По$1,000 — д-р Лариса і д-р Олекса Біланюки, Михайло Білозір, Братство св. Йосафата УНСоюз — 217-ий Відділ, Рочестер, Н. Й., д-р Мирон Войтович, д-р Стефан і Олена Войтовичі, д-р Тарас і Іванна Ганушевські, Наталя Ґуран, Франка Дахнівська, Марія і Тарас Дурбак, Анна Г. Іванців*, Іван і Марія Крамарчук, інж. Микола Кунинський, Василь і Пелагія Кучкуда, Мирослав і Іванна Мартинець, Олена і Едвард Мельничук*, Марія і Богдан Робак, Володимира і Стефан Сливоцькі, Союз Українок Америки — 59-ий Відділ — Балтімор, Мд., Т-во „Самопоміч" — Рочестер, Н. Й., Ярослав Цюк*.
$800 — Союз Українок Америки — 106-ий Відділ, Гартфорд, Конн.
По $500 — Осип Бережницький, Юрій Боберський, Оксана Богославець*, Роман Вомпель, о. Йосиф Денищук, Михайло і Юлія Добош, Харитон і Олена Довгалюк, Василь Івасин, Ілля Касиянчук, Михайло й Ольга Малинівські, Стефанія і Карло Манківські, Микола Мигович, Андрій і Марта Мостовичі*, Іван і Галина Павлічки, Наталія і Михайло Пойда, Олексадер і Анна Пришляки, Т-во Українських Сеньйорів у Філядельфії.
$380 — Мирон і Галина Тицькі.
$350 — д-р Юрій Стефанівський.
$300 — Осип Гладун.
$258 — д-р Ярослав Мігайчук (неприйнятий гонорар).
По $250 — Петро Войтович, інж. микола і Зірка Галів, Володимир і Стефа Гупалівські, Осип і Ярослава Длябога, д-р Володимир Касараба, Микола і Надія Лаврин, Марія Мулькевич, Андрій і Зірка Рудик, Валя і Євген Снігура, Союз Українок Америки — 43-ій Відділ, Філядельфія, Па., д-р Степан і Тамара Тимків.
По $200 — д-р Юрій і Арета Барановські, Володимир і Ярослава Зелез, Ева і Михайло Кравчик, Роман і Марія Лазарчук, Осип Левицький*, Ніна і Василь Мацьків, д-р Зенон Когут, Марта Крамарчук, Провидіння — 159-ий Відділ, Баффало, Н. Й., Євген і Люба Репета.
По $150 — Адріян і Люба Блюй, Іван Олексик.
$125 — Сидір Тимяк*.

По $100 — Марія Білозор (замість різдвяних подарків внукам), Марія і Роман Борковські, Галина Бреславець, Василь і Марія Будько, Наталія Вайда, Ольга Вересюк, Олена Гадзінська, Іван і Ева Дідич, д-р Володимир і Уляна Дячук, Іван Заковоротний, Орест і Сузанна Казанівські, Андрій Качала, Ярослав і Ірена Качанівські, Володимир Клапіщак, Іванна і Ярослав Клим, Василь і Ольга Корж, Ярослава Кукіль*, Мирослав і Марта Ломаґа, Іван Лотоцький, Володимир і Анастазія Мерещак, д-р Ярослав і Ірена Остапюки, Стефан Павлишин, Осип Пантелюк, Йосиф Петрович, Богдан Похмурський, Петро і Стефанія Пришляк, Юрій Саєвич, Остап Самолюк, Ганна Самутин, Христина Стасів, д-р А. Р. Стрільбицький, Данило і Сузанна Чаплій.
$95 — Богдан і Марія Дейчаківські.
По $50 — Стефанія Балко, Василь Богдан, Ольга Бойчук, Тамара і Володимир Бойко, Володимир і Марія Боярські, Константин Величковський, Ірина Волфе, Роза Воробель*, Софрон і Ірина Ганкевич, Епіфан Гриньків, Раїса Зелінська, Петро Лагола, Окружний Комітет УНСоюзу — Нюарк, Н. Дж., Павло Паньків, Микола Пастернак, Євген і Стефанія Сиротюк*, Марія і Володимир Стельмах, Євгенія Чорняк, о. архимандрит Павло Ямняк.
По $40 — Осип Дрозд, Анастазія Федоряка.
По $25 — Марія Басарад, Марія Бойдун, Марія Ґреськів, Михайло і Марія Захарків, Олег і Люба Кінах, Михайло і Стефанія Павлічко.
$20 — Марія Марч.
$10 — Марія Іськів.

У світлу пам'ять з призначенням на реалізацію Гарвардського Проєкту пожертвували:

Д-р Роман і Анна Алиськевичі — $1,000 в пам'ять мами сл. п. **Анни Алиськевич** і $100 замість квітів на могилу сл. п. **Осипа Гарасимяка.**

Ірина й Орест Гафтковичі — $1,000 в пам'ять сестри і шваґерки бл. п. **Нелі Маґур.**

Дарія Дудра — $1,000 в пам'ять мужа бл. п. **проф. д-ра Михайла Дудри.**

Мирон і Ірина Руснак — $1,000 в пам'ять батька і тестя бл. п. **о. Михайла Ґанушевського.**

Андрій і Катерина Бук з дітьми* — $500 замість квітів на могилу брата-шваґра-вуйка бл. п. **Діонізія Смотрича.**

Наталія Єреґа з мужем Василем — $500 замість квітів на свіжу могилу сестри близнючки бл. п. **Ольги Балаховської.**

Роман Кивелюк і Дарія Коліяс — $500 в пам'ять батька бл. п. **інж. Богдана Кивелюка.**

Наталка і Мирон Возняки — $200 в пам'ять бл. п. **покійних Батьків** і брата бл. п. **Володимира Чайковського.**

Володимир і Марія Ворох — $200 в першу річницю смерти брата в Україні бл. п. **Василя Вороха,** після повороту з десять літньої каторги на Воркуті і далекому Сибіру.

Д-р Василь Кіналь з родиною — $200 в пам'ять приятелів бл. п. **д-ра Ростислава Сочинського,** бл. п. **д-ра Юліяна Гутника,** бл. п. **маестра Якова Гніздовського,** бл. п. **ред. Миколи Колянківського.**

Анна Поліщук — $200 в пам'ять мужа бл. п. **Семена Поліщука.**

Володимир Прийма — $200 в пам'ять брата бл. п. **д-ра Михайла Прийми.**

Франя Турик — $200 в пам'ять мужа бл. п. **Миколи Турика.**

Михайло і Євгенія Леськів — $150 в 11-ту річницю смерти сина бл. п. **д-ра Ореста Леськова.**

Емілія Балабан — $100 в пам'ять мужа бл. п. **інж. Якова Балабана.**

Марія, Уляна і Борис Бачинські — $100 в пам'ять дідусів бл. п. **Антона Созомора** і бл. п. **о. Івана Бачинського.**

Роман і Люба Домбчевські — $100 в пам'ять батьків бл. п. **о. Кипріяна і Марії Домбчевських** і бл. п. **Івана і Юліянни Белеїв.**

Оксана Калиновська — $100 в пам'ять мужа сл. п. **майора Павла Калиновського,** v 12-ту річницю Його смерти.

Ольга Кобзяр — $100 в пам'ять чоловіка бл. п. **Івана В. Кобзяра.**

Дмитро Круль — $100 в пам'ять дружини бл. п. **Галини Круль.**

Ада і Зенон Осінчуки* — $100 в пам'ять бл. п. **Дарії з Посацьких Придаткевич,** бл. п. **д-ра Мирослава Поповича,** і бл. п. **Людомира Посацького.**

Ірина Райнер — $100 в пам'ять мужа бл. п. **Адама Райнера.**

Степан Сідлярчук — $100 замість квітів на могили земляків, які відійшли у Вічність у 1985 році — бл. п. **Юрія Стефаника,** бл. п. **Степана Новженюка** та бл. п. **Петрунелі Зінкевич.**

Д-р Маркіян і Наташа Стецик — $100 в пам'ять дідусів бл. п. **Осипа Гарасимяка** і бл. п. **Степана Стецика.**

Д-р Осип і Володимира Теспюки — $100 в пам'ять приятеля св. п. **мґра Богдана Стельмаха.**

Наталія Шараневич — $100 в пам'ять мами бл. п. **Анни Кашубинської.**

Анна Притула — $50 в пам'ять мужа бл. п. **Емануїла Притули.**

Лука і Марфа Кудрик — $30 замість квітів на могилу бл. **о. Андрія Назаревича.**

Роза Богачевська — $25 замість квітів на могилу бл. п. **Василя Крупи.**

Євгенія Кохан — $20 в пам'ять св. п. **Ольги і Катерини.**

Нижче подаємо список жертводавців з Елізабет, Н. Дж. (без змін), який наспів цими днями до нас

MILLENNIUM — HARVARD PROJECT

Contributions under sponsorship of Rev. Msgr. J. Fedorek of St. Vladimir Ukrainian Church in Elizabeth

$1.000 — Dr. Roman & Olha Hrab, J. Polansky
$500 — Msgr. J. Fedorek, N. & J. Burbela, J. Harasymuk, M. & E. Markowycz
$200 — J. Nechesny, M. & M. Fedecky, M. & N. Pinkowsky, R. C. Smith
$150 — H. Melnyczuk
$100 — J. Polanska, T. Dolynska, A. & M. Dochych, J. & A. Kobasowsky, O. & M. Mackiewych, A. & M. Fedirko, E. & H. Kurywczak, J. S. Shellick, Mr. & Mrs. M. Kozczak, J. A. & J. Walczyk, P. A. Jakymowycz, A. & M. Dochych, P. & E. Bodnarenko, W. & M. Mynalyk, W. Paluga, J. & Zakalak, I. & A. Kurywczak, S. & W. Waswiak, J. Majko, R. & Lewycky, L. & N. Gerus, O. & J. Zahajkewycz, H. & G. Rowinsky, Y. Zabloc-kyj, Apostleship of Prayer, C. & H. Chrebet, M. & M. Chytra, J. & M. Holovinsky, W. Sosiak, V. & M. Glowa
$50 — S. Hojsan, G. & I. Kimak, M. Silk, A. Diak, P. A. Sztabaluk, P. A. Mohyla-Klein, P. & D. Cemia, J. & H. Rosinsky, M. & P. Hojsan, H. Fedun, A. Kanuchok, C. Sobolewski, Providence Br. 133, E. Polewchak, N. & H. Mohyla, S. Henia, M. & A. Garbowsky, K. Hewko, W. & O. Szewczuk, Ch. Zakalak, M. & B. Melnyczuk, A. Moriak, J. & A. Kucmyda, M. Hojsan, B. & I. Bereziuk, Mr. & Mrs. G. Dubroski, Buska Family, J. & U. Kaplun-Ahalak, J. & N. Tymczyszyn, W. & A. Pylypiw, M. Barlak
$40 — M. Lychotyn
$30 — T. & P. Jurczak, S. & A. Kasha, M. P. Kuchta, M. & O. Kowal
$25 — A. Fedun, J. Faccone, A. Ogden, M. Thear, M. Shyka, A. Groiss, M. Halamay, G. & I. Suchorsky, M. Leboy, A. & B. Kobela, R. J. Patrick, Mr. & Mrs. D. Stec, M. Krywokulska, G. & A. Marnick, P. Hrycak, M. & O. Avery, W. & I. Mackowsky, A. Kopy, C. T. Ganz, Mr. & Mrs. M., J. & T. Mendes, M. Cynda, Sisterhood of Charity, Br. 37, M. Babula, Mr. & Mrs. N. Luciw, N. M. Zakalak, F. & P. Leporino, W. E. Szypulski, M. & E. Fedish, S. & H. Kozak, N. & K. Kiceniuk, E. & Y. Cautill, E. Holovinsky, N. N.
$20 — C. Barna, M. Fedosh, J. & A. Zujko, W. & E. Picyk, J. & B. Weachok, M. A. Patrick, W. & O. Oseredczuk, Mr. & Mrs. Kaminski, E. Fedish, T. Juba, W. & E. Dmytryszyn, M. Tracey, M. Podilchuk, I. Orshak, D. Kucmyda
$15 — Mr. & Mrs. S. Bollent
$10 — C. Stegg, V. Hudock, J. & I. Nalepa, H. Sokiera, K. Zelinka, F. & E. Baran, M. Kuchta, J. Stefura, P. Mochun, S. & A. Ritrosky, A. & E. Fedorowicz, R. & M. Hewko, J. & K. Lawson, D. Neabor, L. Karpa, A. Mucha, A. SAbawa, W. & P. Makara, N. Homack, Mr. & Mrs. J. Horvath, V. & I. Wysocki, J. Fedosh, E. Sabawa, G. Sabawa, S. Bandera, R. & M. Hoptak, M. Krawec, J. & M. Petri, b. & J. Golda
$5 — M. J. Genega, G. Sokiera, K. & D. Soemer, M. & R. Munelly, M. Donchak, J. Butynes, M. & M. Fortuna, J. Dijczuk, A. Broda, D. L. Broda, A. Inace, H. Hryb, R. & E. Kirpan, E. Procak, E. Ruby, S. & A. Perlzak, C. Spoud
$2 — J. Madiara, I. Bardys
$62 — No Names

Примітка.

* Дякуємо Вельмишановним — А. Іванців, О. і Е. Мельничукам, Я. Цюкові, О. Богославець, А. і М. Мостовичам, А. Букові, О. Левицькому, С. Тимякові, А. і З. Осінчукам, Я. Кукіль, Р. Воробель, Є. і С. Сиротюкам за використання програми дорівнювальних вплат їхніх працедавців. Заохочується всіх, що затруднені в підприємствах, які практикують програму MATCHING GIFTS, враз із своєю пожертвою (чеки треба виписувати на HARVARD UNIVERSITY — UKRAINIAN STUDIES, а в примітці вписати MUC) присилати теж аплікації на дорівнювальну вплату. Ті формулярі можна дістати в канцелярії працедавця.

Збіркову акцію продовжується.

Всі чеки просимо виписувати на

Ukrainian Studies Fund M.U.C.

(M.U.C. означає Millennium of Ukrainian Christianity)

Пожертви просимо висилати до кредитівки в Ню Йорку на адресу

MILLENNIUM OF RUS'-UKRAINE CHRISTIANITY COMMITTEE
63 Fourth Avenue, New York, N.Y. 10003

або до канцелярії Комітету на адресу

SELF RELIANCE (N.Y.) FEDERAL CREDIT UNION
108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

За КОМІТЕТ

Д-р СТЕПАН ВОРОХ
Голова

ВОЛОДИМИР БАРАНЕЦЬКИЙ
Фінансовий референт

Відвідини в Єпископа В. Лостена в Стемфорді з нагоди його іменин

Владику В. Лостена вітає адв. Р. Гуглевич.

В 1977 році очолив Стемфордську епархію Владика Василь Лостен. З того часу Владика Лостен розгорнув жваву релігійну й громадсько-національну діяльність у своїй епархії. Боже Провидіння покерувало долею українського народу так, що тисячі його синів і дочок та їхні нащадки живуть поза Україною. В межах Стемфордської епархії живе біля 60,000 вірних Української Католицької Церкви в 54 парафіях. Про зміст їхнього духовного життя дбає Владика разом із священиками. З приємністю можна зацитувати слова із пастирського послання Владики Василя з жовтня 1981 року: „Зусилля всіх нас повинні йти в напрямі привернення української мови серед наших людей, починаючи від наших дітей. Коли вони можуть навчитися інших чужих мов, то напевно можуть навчитися української мови, прекрасної мови їхніх батьків". На підтвердження своїх слів Владика дбає в епархії про українське парафіяльне шкільництво.

В епархії діють дві середні школи, десять цілоденних парафіяльних шкіл і біля сорок суботніх, в яких діти вчаться релігії в українсько-католицькому обряді. В межах епархії діє ряд церковно-релігійних організацій, а в самому Стемфорді існує український музей, для якого Владика відступив єпископську палату, в кімнатах якої зберігаються прецінні церковні книги, вік яких сягає століття взад, та цінні церковні й побутові речі, над упорядкуванням яких працює д-р Василь Ленцик і Люба Волинець, обоє професори коледжу св. Василія в Стемфорді.

Владика Лостен є частим гостем на релігійних Богослужбах в церкві св. Юра в Ню Йорку, як і в різних громадських й національних імпрезах в Ню Йорку.

З вдячности за це все представники українських релігійних і громадських організацій в Ню Йорку та околиць від ряду літ відвідують Владику Василя в день його іменин, щоб скласти Владиці побажання на іменини та новорічні побажання.

В цьому році такі відвідини відбулися в суботу, 11-го січня. Коли Владика увійшов до залі в Каледжі св. Василія в Стемфорді, де вже були зібралися представники організацій з Ню Йорку й околиці разом із Впр. о. Патрикієм Пащаком, ЧСВВ, парохом і ігуменом церкви св. Юра в Ню Йорку який від 1-го листопада 1985 року є рівночасно генеральним вікарієм Стемфордської дієцезії — зібрані щиро привітали Владику повстанням з місць та рясними оплесками, та відспівали на привітання могутню коляду „Бог Предвічний".

Отець П. Пащак промовив до Владики від імени присутніх, підкреслюючи його заслуги для розвою нашої Церкви в Америці та для добра нашої спільноти, та бажаючи Владиці щедрих Божих ласк і Божого благословення в його зусиллях над об'єднанням української громади на добро нашої Церкви й нашого народу. Грімким „Многая Літа" всі приєдналися до побажань. В імені представників громадських організацій привітав тепло довголітній церковний й громадський діяч Ню Йорку, почесний голова об'єднаних українських організацій Ню Йорку і президент кредитівки „Самопоміч" з цього міста адв. Роман Гуглевич. Відтак присутні по черзі підходили до Владики й вітали його. Дарія Степаняк привітала Владику від Головної Управи ОЖ ООЧСУ, передавши для Українського Музею в Стемфорді старинні „цимбали", а Ірена Мокрівська, голова 83-го Відділу СУА передала в подарунок велику знімку собору Святої Софії в Києві.

Владика подякував усім за привітання й закликав співпрацювати для добра нашої Церкви й нашого народу, та запросив усіх на обід. Під час обіду ще виступали з усними привітами д-р Степан Ворох в імені Комітету 1000-річчя Хрищення України (Гарвардський Проєкт) та УЛТПА та Михайло Шпонтак в імені Відділу УККА в Ню Йорку.

На закінчення обіду Владика ще раз подякував усім за відвідини, в яких крім згаданих уже осіб, взяли участь ще такі особи: мгр Іван Базарко — колишній голова СКВУ, д-р В. Ленцик і В. Калинович — НТШ, д-р Ю. Волинець — Українські Американські Ветерани, Г. Полчі — Українські Католицькі Ветерани, інж. І. Мокрівський — I УД УНА, Р. Полчій і О. Літепло — СУА, М. Лозинська — ОЖ ОЧСУ, Л. Волинець — Пласт, К. Василик і Т. Гнатишин — СУМА, інж О. Ґлют і арх. Б. Гуглевич — Т-во Українських Інженерів, І. Винник — Український Народний Дім в Ню Йорку, Т. Щеснюк УСК, д-р В. Вереш — Карпатський Дослідний Центр, І. Вітюк —ООЧСУ, інж. І. Хамуляк, Б. Робак — Гарвардський Проєкт 1000-ліття Хрищення України, та В. Бачинська і інж. Івашків, як також о. Я. Шуст із Бриджпорту.

І. Базарко

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ЧЕТВЕР, 13-го ЛЮТОГО 1986 р.

Джерзі Сіті, Н. Дж. Річні збори 171-го Відд., о год. 7-ій веч. в приміщенні УНДому при Флііт Ст. На порядку звіт фін. секретаря і вибір нової Управи. Після цих зборів відбудеться вибір делеґата і його заступника на 31-шу Конвенцію УНС — Управа

ЧЕТВЕР, 14-го ЛЮТОГО 1986 р.

Рочестер, Н. Й. Місячні збори Т-ва УНДім 316-ий Відд., о год. 7:30 веч. в УНДомі при 831 Джозеф Авеню, Рочестер, Н.Й. На порядку нарад вибір делеґатів та заступників на 31 **Конвенцію УНС. — Уряд Відділу.**

СУБОТА, 15-го ЛЮТОГО 1986 р.

Ню Йорк, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва „Дністер" 361-го Відд. УНС, о год. 2-ій по пол. в залі Т-ва „Самопоміч" при 98 Друга Авеню в Ню Йорку. На порядку нарад: вибір президії зборів, відчитання протоколу з попередніх зборів, звіти Управи, Контрольної Комісії, запити і дискусія. Після зборів відбудеться вибір делеґатів і заступників на 31-шу Конвенцію УНС. Якщо на означений час не буде кворум, збори відбудуться на пів години пізніше. Проситься всіх членів взяти участь в тих зборах. — Ів. Яремчук, гол., Ст. Чума, фін. секр.

НЕДІЛЯ, 16-го ЛЮТОГО 1986 р.

Філядельфія, Па. Річні загальні збори 105-го Відд., о год. 2-ій по пол. в домі при 624 Lawler Place, Philadelphia, Pa. По річних загальних зборах відбудуться звичайні місячні збори для вибору делеґата і заступника на 31-шу Конвенцію УНС, з приписаним в Статуті порядком нарад. — Управа Відділу

Дещо про...

(Закінчення зі стор. 2)

популярна праця „Новеля як жанр" (Буенос Айрес, 1958), повість „Залізний куркуль" (Мюнхен, 1959), чергова збірка поезій (Новий Ульм, 1960), другий том „Шляху" (Мюнхен, 1966); приготовані до друку ще одна збірка поезій та есеї на тему мітології слов'ян і переклади еспаномовних поетів. Друкується у журналах і збірниках Об'єднання Українських Письменників в Екзилі.

У роках 1963 64 викладає давню українську літературу і староцерковнослов'янську мову в Католицькому Університеті в Буенос Айресі.

Професор Ігор Качуровський під сучасну пору є постійним викладачем Українського Вільного Університету в Мюнхені.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Успішні виступи жіночої відбиванкової дружини УСВТ „Ч. Січ"

В неділю, 19-го січня ц.р., жіноча відбиванкова дружина взяла участь в черговому турнірі відбиванкової асоціяції ЗСА, в якому вдруге в цьогорічному сезоні здобула 1-ше місце. В звітовому турнірі, що відбувся в Ню Йорку, учасниками було п'ять чолових „А" - клясових дружин з Ню Йорку і Ню Джерзі.

Цим разом змагання пройшли круговою системою, в яких „Ч. Січ" перемогла: „Скайвокерс" В.К. — 16:14, 15:13, „Давнстейт" В.К. — 15:11, 15:6 та ремісувала з „Рінґвуд" — 12:15, 15:11 і клюбом „Наяк" — 15:8, 13:15.

Кінцевий показник ігор турніру

1. УСВТ „Ч.Січ" .... 6 : 2
2. „Рінґвуд" В.К. .... 5 : 3
3. „Скайворкерс" В. К. .... 4 : 4
4. „Давнстейт" В. К. .... 3 : 5
5. „Наяк" В.К. .... 2 : 6

В четвер, 23-го січня ц.р., „Ч. Січ" відбула престижеву зустріч з сильним клюбом „Клавер", Н. Дж., яку закінчила перемогою, вислідом — 15:10, 15:12, 15:9.

В складі відбиванкової дружини УСВТ „Ч. Січ" виступали: С. Гейлі-Моравська, К. Друбель, Д. Маркус, С. Файн, С. Лопатовська, М. Вашкевич, Л. Гутрій, Д. Башір. Провідник і тренер — Ігор Тафель, тренер Роберт Чече.

Спортова Школа УСВТ „Ч. Січ" - 1986

Вже розпочалася підготова до 17-ої з черги Спортової Школи „Ч. Січі", що в цьому році відбудеться знову на протязі чотирьох тижнів на оселі „Верховина" в Ґлен Спей, Н.Й., в часі від 27-го липня до 23-го серпня.

В цьому році Спортова Школа „Ч. Січі" впроваджує одну іновацію, а саме в часі табору буде діяльний „Січовий Спортовий Садочок" для дівчаток і хлопців шість і нижче років. „Січовий Спортовий Садочок" матиме окрему вишкільну програму, достосовану до віку і фізичних спроможностей учасників.

Управа УСВТ „Ч. Січ" розпочала набір кваліфікованих інструкторів копаного м'яча, тенісу, плавання, відбиванки та опікунів для дівчат, хлопців і Січового Спортового Садочка'. Ще є деякі вільні позиції. Зацікавлені кандидати на інструкторів і опікунів можуть присилати зголошення разом з резюме на таку адресу: Ukrainian Sitch Sports School, 680 Sanford Ave, Newark, N.J. 07106. Tel; 201-373-8783 (В часі дня 9:30 — 5:00 п.п.).

(от)

Спорт—знаряддя політики й пропаґанди

У п'ятницю, 10-го січня ц.р., в так зв. Укрпрофраді в Києві відбулася зустріч, присвячена підсумкам спортового турне київської гаківкової дружини „Сокіл" по ЗСА. Керівник делеґації В. Кулик, тренери дружини А. Богданов та О. Фадєєв, а також змагун Вол. Голубович, С. Земченко і М. Татаринов розповіли журналістам про поїздку, поділилися враженнями про зустрічі на американській землі.

Новий рік гокеїсти „Сокола", — розповідали згадані особи, учасники турне, — вдруге в історії клюбу зустріли за океаном. 1983-ій вони привітали в Канаді. 1986-ий в З'єднаних Стейтах Америки. Від родинного вогника, — пише звітодавець Д. Александренко в „Спортивній Газеті „Ч.5, 1986 року, — їх покликав у путь не потяг до туристичних мандрівок. Місія „Сокола" заключалася і в тому, щоб переконати американців „краще воювати" на льодовому майданчику, „ніж у космосі". Поїздка київської команди до ЗСА була серед перших після історичної зустрічі на вищому рівні в Женеві керівників двох дрежав. Думається, київляни сприяли тому, щоб контакти народів СССР і ЗСА проходили виключно на мирній і дружній основі. На обличчях американців, які стоячи слухали гимну СССР перед кожним матчем, читалося, що гокеїсти столиці України залишили переконливі автографи миру і дружби не тільки на льоду спортових університетських майданчиків, а й у серцях болільників..."

Ось як виходить шило з мішка. Самі спортові політруки цим разом сказали правду, що „місія" „Сокола", як і усіх спортових поїздок різних дружин і збірних, є переконувати американців й інші народи вільного світу в тому, щоб вони перестали думати про оборонні заходи проти російських імперіялістів, в цьому випадку, щоб американці відмовилися від нових оборонних заходів в „космосі".

Цим ще одним фактом совєтські спортовці доказали, що спорт в СССР є знаряддям політики й пропаґанди.

Потішають себе спортові політруки тим, що „гокеїсти столиці України залишили переконливі автографи миру і дружби...у серцях болільників". — Ніхто не сумнівається в тому, але вони закривають важливий факт, що ці американські болільники мали нагоду ще раз переконатися про російський, брутальний імперіялізм, коли перед усіми змаганнями вони слухали гимн СССР, а не Української РСР, з столиці якої були ці гокеїсти.

Такої „дружби" і такого „миру", що їх під сучасну пору проповіду Горбачов, не бажає жодний нарід в країнах вільного світу.

Звітуючи про самі змагання, тренери й змагуни „Сокола" відмітили, що на протязі 17-ти днів перебування в Америці вони відбули дев'ять змагань, в яких здобули такі вислідн: університет Мейн — 11:1, Бостонський університет — 5:1, Лойола університет — 3:1, Дартмут коледж — 11:5, Вермонтський університет — 9:2, Збірна університетів стейту Ню йорк — 16:3, збірна студентських клюбів ЗСА — 6:3, Бостонський коледж— 8:1. Єдиної поразки в ЗСА „Сокіл" зазнав з гаківковим клюбом Американської гокейової ліги „Мейн Марінерс" — 4:5. Ціле турне „старшобратні" опікуни зорганізували так, що змагуни „Сокола" не мали можливостей ані часу побачити Америку зблизька: побачити міста, історичні пам'ятки, відбути зустрічі з американцями, любителями цього спорту.

Тому і з жалем головний тренер „Сокола" Богданов відмітив: „Ми бачили Америку з вікна автобуса.

(от)